

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobkyně: **Autoškola - Letná s.r.o.**, IČO 26418428,
se sídlem Ověnecká 849/3, Praha,
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2023, č. j.
015863/2023/KUSK/OLPPS/RAU,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2023, č. j. 015863/2023/KUSK/OLPPS/RAU, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 1. 2023, č. j. MÚBNLSB-OD-3704/2023-SKRJA. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 500 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

2. Žalobkyně v podané žalobě uplatnila toliko jeden žalobní bod: nedostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku.
3. Žalobkyně uvádí, že má za to, že datum narození není nezbytným údajem v dané věci. Správní orgán, který znal jméno, příjmení a adresu trvalého pobytu řidiče, byť i bez data narození, nepochybně měl možnost pokusit se přestupce kontaktovat, což však neučinil, a nelze tedy uzavřít, že vyvinul dostatečné úsilí ke zjištění pachatele přestupku. Znalost data narození pachatele přestupku není podmínkou pro to, aby se ho správní orgán pokusil kontaktovat, resp. není důvodem pro to se ho nepokusit kontaktovat.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že datum narození je nezbytným identifikačním údajem podle § 18 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a rovněž dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. K tomu odkázal rovněž na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 25.8.2021, č. j. 56 A 2/2020-34.
5. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2021, č. j. 5 As 141/2019-22.

II. Obsah správního spisu

6. Z oznámení Městské policie Brandýs nad Labem – Stará Boleslav o přestupku ze dne 7. 7. 2022 vyplývá, že dne 5. 7. 2022 byla vozidlu RZ: X, jehož provozovatelem byla žalobkyně, naměřena v Mělnické ulici v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi rychlost 75 km/h (po zohlednění odchylny 72 km/h), přičemž na daném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h.
7. Dne 25. 8. 2012 vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni k uhrazení částky 1 500 Kč. Na tuto výzvu zareagovala žalobkyně sdělením doručeným dne 30. 9. 2022, podle kterého automobil řídil R. M.C., adresa: X. Dne 11. 10. 2022 vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni ke sdělení data narození řidiče.
8. Jelikož žalobkyně datum narození řidiče neuvedla, vydal správní orgán I. stupně dne 25. 11. 2022 příkaz, jímž shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 6 rozsudku porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 500 Kč. Dne 29. 11. 2022 podala žalobkyně proti tomuto příkazu odpor.
9. Dne 9. 1. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 6 rozsudku porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč.
10. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Dne 2. 3. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení

jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).

12. Žalobkyně namítá, že správní orgán I. stupně se nesprávně ani nepokusil oznámenému řidiči doručit výzvu k podání vysvětlení kvůli chybějícímu datu narození. Tato námitka je důvodná. Soud přisvědčuje žalobci, že projednávaná věc je skutkově shodná (s výjimkou státu, v němž tvrzený řidič pobývá) s věcí rozhodovanou Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 12. 11. 2021, č. j. 5 As 141/2019-22. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, že „v posuzovaném případě sdělil stěžovatel správnímu orgánu I. stupně toliko jméno, příjmení a adresu pobytu řidiče v zahraničí. Ačkoliv označení osoby pobývající v zahraničí za pachatele přestupku jistě patří mezi hojně využívané obstrukční postupy, jak připomněl i krajský soud, nelze bez dalšího každý případ, kdy provozovatel označí za pachatele přestupku osobu pobývající v zahraničí, považovat za obstrukci. Ani v tomto případě nelze pouze na základě toho, že stěžovatel neposkytl datum narození označeného cizince, resp. tvrdil, že toto datum nezná a nemá již možnost ho

zjistit, usuzovat, že se muselo nutně jednat o obstrukční praktiku, ostatně ani z rozhodnutí správních orgánů nevyplývá, že by považovaly daný postup stěžovatele za obstrukční, uvádějí pouze, že na základě sdělených informací nebylo možné označeného řidiče vozidla jednoznačně identifikovat. Za dané situace tedy byl správní orgán I. stupně povinen učinit alespoň základní úkony směřující k identifikaci označené osoby a k jejímu kontaktování, mezi takové úkony obvykle patří dohledání údajů o dané osobě v dostupných databázích, je-li to možné, a rovněž pokus o kontaktování řidiče za použití údajů, které poskytl provozovatel vozidla.

Nelze souhlasit s tím, že by správní orgán své povinnosti dostál již tím, že stěžovatele opakovaně vyzval ke sdělení data narození přestupce. Na základě poskytnutých údajů skutečně nebylo možné provést vyhledávání v dostupných databázích, neboť k tomu je obvykle zapotřebí kromě jména a příjmení osoby rovněž její datum narození nebo rodné číslo, popřípadě číslo některého dokladu. Nelze však opomenout, že stěžovatel sdělil správnímu orgánu I. stupně nejen jméno a příjmení, ale i kontaktní adresu tvrzeného řidiče vozidla. Skutečnost, že se tato adresa nachází v Rumunsku, sama o sobě nic nemění na tom, že správní orgán I. stupně nepochybně měl možnost pokusit se přestupce kontaktovat, což však neučinil, a nelze tedy uzavřít, že vyvinul dostatečné úsilí ke zjištění pachatele přestupku.

Uvádí-li krajský soud v dané souvislosti, že sdělenou adresu nebylo možné ověřit v evidenci, nelze než uzavřít, že to ještě nevylučuje možnost pokusit se na tuto adresu řidiči doručovat, ostatně korespondenční adresa nemusí nutně souhlasit s adresou pobytu evidovanou v databázi. Úvaha krajského soudu o tom, že není vyloučeno, že se na dané adrese nachází více osob téhož jména, je pak pouhou spekulací. Nepochybně lze souhlasit s tím, že by provozovatel vozidla měl vědět, komu své vozidlo svěruje, to však nemůže správní orgán zcela zprostit povinnosti vyvinout alespoň elementární úsilí za účelem zjištění a potrestání skutečného pachatele přestupku. Rovněž lze upozornit na to, že ze spisové dokumentace vyplývá, že se správní orgán I. stupně zaměřil v podstatě výhradně na zjištění data narození přestupce (dle přípisů zaslaných stěžovateli sice jejich přílohou byl tiskopis pro podání vysvětlení, ten však není ve spise přiložen a soud tedy může vycházet toliko ze samotných přípisů, v nichž správní orgán I. stupně výslovně požaduje

především sdělení data narození řidiče a adresy jeho trvalého pobytu či popřípadě korespondenční adresy, kterou mu však stěžovatel sdělil). Znalost data narození přestupce však nelze považovat za nutnou podmínku pro to, aby správní orgán mohl přistoupit k pokusu zjistit další údaje o pachateli přestupku či aby se jej pokusil kontaktovat. Například v rozsudku ze dne 28. 3. 2019, č. j. 9 As 445/2017–21, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že správní orgán pochybil, pokud se nepokusil ztotožnit osobu označenou provozovatelem vozidla za pachatele přestupku v situaci, kdy mu provozovatel vozidla sdělil toliko jméno, příjmení a údaj o zaměstnavateli dané osoby. Sdělení data narození řidiče nepochybně je vhodné, neboť umožňuje správnímu orgánu využít jemu přístupné databáze, jeho případné nesdělení však správní orgán nezprošťuje povinnosti pokusit se řidiče ztotožnit a kontaktovat na základě dalších poskytnutých informací“ (zvýraznění provedena krajským soudem).

13. Soud tak shrnuje, že v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu absence data narození tvrzeného řidiče nebrání správním orgánům pokusit se jej kontaktovat. Pokud tak v projednávané věci správní orgán neučinil, nezbyvá než uzavřít, že neučinil dostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku a nebyly tak splněny podmínky pro nastoupení subsidiární odpovědnosti provozovatele vozidla. Argumentuje-li žalovaný rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2021, č. j. 56 A 2/2020-34, soud uvádí, že tento rozsudek (stejně jako např. rozsudek téhož soudu ze 29. 9. 2019, č. j. 44 A 28/2018-37), byl vydán před shora citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu a jeho závěry byly tedy následným judikatorním vývojem překonány.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

14. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, jeho odměnu je proto nutno navýšit o 2 142 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 %. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. srpna 2023

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce